

com convocar conferències o reunions preliminars.

Sentats aquests principis, com podem aquí, a casa nostra, enfocar la Lluita social contra el cranc? Què és el que fins ara s'ha fet? Què és el que ha de fer-se?

D'ençà que l'Acadèmia i Laboratori donà el crit d'alarma fins a la constitució de la Lliga catalana contra el cranc, s'ha fet quelcom, s'ha fet obra educadora del poble. Estimats companys, verídics apòstols d'aquesta creuada, han donat conferències de vulgarització: el Dr. Peyri a Reus, el Dr. Guilera a l'Ateneu popular de Barcelona, el Dr. Fargas a l'Institut de Cultura de la dona, (aquí, des d'aquestes columnes, ofreno un homenatge de condol per haver estat arravatat de la vida quan més esperàvem de son talent i entusiasme); el Dr. Conill a l'Ateneu Barcelonès, donant una conferència sobre l'Hospital dels Cancerosos; la Sla Dr. Nart sobre el cranc; el Dr. Petit Freixas en sos escrits sobre l'Hospital del cranc; el que subscriu sobre la Lluita social contra el cranc a l'Ateneu Barcelonès, i, finalment, a Sabadell els Drs. Guilera, Vicens Carulla, Pujol i Brull i el que subscriu sobre l'estat de la Lluita anticancerosa a Catalunya.

Ailladament, sense un verdader programa coordinat, hem donat el crit d'alarma, i és ja ben cert que l'opinió s'interessa, l'opinió se sensibilitza, prova evident n'és que en tres mesos han estat lliurades 300.000 pessetes a l'Hospital de la Santa Creu per la Lluita anticancerosa. Des del moment que la Lliga començà l'actuació amb tota intensitat, els resultats prometen ésser esplèndids.

En el moment actual compta Barcelona amb dos centres per la Lluita contra el cranc.

L'Hospital Clínic compta amb un magnífic Institut de Rongenoteràpia sota la direcció del Dr. Vivens Carulla, qui, amb son talent organitzador ha posat dit Institut a l'altura dels millors de l'estranger. Demés, dispon l'Hospital Clínic de 500 milígrams de radi-element.

L'altre centre de Lluita anticancerosa és l'Hospital de la Santa Creu, de recent formació, el desenrotllament del qual s'està efectuant baix la direcció tècnica del nostre amic, entusiasta apòstol en la Lluita anticancerosa, el Dr. Pujol i Brull. Avui disposem a Santa Creu de 400 milígrams de radi-element i es compta ja amb els diners necessaris per adquirir dues instalacions de Rongenoteràpia profunda, que

formaran l'utilatge del magnífic Pabelló del cranc, ja construït a l'Hospital de Sant Pau.

Aquesta millora es deu a la M. I. A. de l'Hospital de la Santa Creu que tingué una visió clara de la urgent necessitat d'incorporar al nostre Hospital el moviment progressiu mundial de la Lluita contra el cranc. El nom dels il·lustres Administradors Drs. Vilaseca, Huguet, López Lloret i marqués de Cembrano seran d'eterna memòria en els anals de l'Hospital i de tot Catalunya.

Tot això constitueix una part tan sols de la Lluita anticancerosa, però per desenrotllar aquesta amb tota sa integritat, la Lliga creu que cal abans d'implantar-la a Catalunya donar orientacions ben definides, posant-se d'acord els metges sobre els següents punts.

1.—En l'estat actual de la ciència, quins són els punts indiscutiblement admesos per tot-hon?
2.—Quines són les qüestions sobre les que ha d'instruirse al públic i de quina manera ha de fer-se? A la classe mèdica correspon el principal paper en la lluita contra el cranc, com molt bé diu En Paindridge, la responsabilitat mèdica augmenta en raó de l'augment numèric del cranc i de l'interès creixent que enlaira la qüestió: aquesta responsabilitat més grossa exigeix una suma més grossa de coneixements científics; enfront d'un cas de cranc el cirurgià i el metge sols es deixaran portar per l'interès superior i exclusiu de son malalt, s'operarà, si n'hi ha necessitat; se n'abstindrà, si és preferible abstenir-se'n; la responsabilitat mèdica, essent més grossa, exigeix que la classe mèdica estigui d'acord sobre els punts fonamentals del cranc. Si el ressò de les discussions científiques arriba al públic, aquest pot fàcilment desorientar-se.

Aquest sols ha de saber el que és ja definitivament cert i que és el que ha de guiar la conducta del metge i és donar la màxima importància als estats precancerosos i saber donar l'importància que es mereixen els signes petits però inicials del cranc; sols així, quan el metge sigui un convençut i el públic acudeixi al metge a la més petita manifestació sospitosa, s'arribarà a suprimir o disminuir els cancerosos incurables. Cal, doncs, que el públic sàpiga que és en moltes ocasions evitable el cranc i que és tant més curable quant més aviat es faci el diagnòstic.

L'educació del públic ha de basar-se en els següents principis:

A. La qüestió de l'herència no ha de preocu-